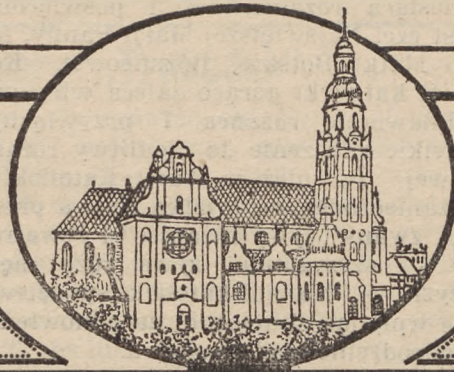

TYGODNIK KOŚCIELNY

PARAFJI

SW. TRÓJCY

Wychodzi na każdą niedzielę.
Opłata 10 groszy za egzemplarz
do puszeki roznosiciela. —
Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

Redakcja i Administracja:
Kancelaria przy Kościele św. Trójcy.
Telefon nr. 1075.
Redakcja:
Ks. prob. Mieczysław Skonieczny
w Bydgoszczy.

Rocznik V

Bydgoszcz, dnia 7 października 1934

Numer 40

Czem jest różaniec?

Różaniec święty to potęga, to siła cudowna w zwątpieniu i upadku ducha — która go dźwiga i ufnością napędza w lepsze jutro.

Czy w nieszczęściu się znajdujesz, czy prosić chcesz Matkę Najświętszą o łaskę jakowąś, czy też wdzięczność i podziękowanie wyrazić za otrzymane łaski przez Jej przyczynę — zawsze weź różaniec do ręki, a klękawszy przed Jej słodkim wizerunkiem, który się znajdować winien w każdym katolickim domu, zmów pobożnie w skupieniu ducha, z serdeczną żarliwością ten święty Różaniec. Wszystko można uprosić Różaniem u Matki Bożej, wszystko, co dobre, lecz trzeba go odmawiać wytrwale, z równą pobożnością. Chcąc wyrazić cześć Najświętszej Pani — najpiękniej to zrobisz Różaniem. Jak te chwalebnie jest przyzwalać się odmawiać Różaniec codziennie. Nietylko więc w miesiącach maju i październiku, lecz weźmy sobie za zadanie poświęcić codziennie pół godziny na odmówienie Różańca wieczorem. — Może niekoniecznie późno wieczorem po skończonej pracy — bo wtenczas człowiek jest znużony, senny i nie odmówiłby tego Różańca pobożnie, przeciwnie, starałby się zbyć go jak najprędzej, bez jednej pobożnej myśli o nim, a z takiej modlitwy, z przymusu tylko ofiarowanej, nie cieszyłaby się Matka Najśw., lecz smuciłaby się, że mają ludzie na wszystko inne czas i ochotę, a tylko na tę chwilę Jej cziół poświęconą nie mają czasu. Mamy przecież i latem i zimą tak zwaną szarą godzinę, gdzie to brzask dnia ustępuje miejscą mrokowi i cieniom nocnym — w taką to szarą godzinę, niechby się zgromadzili wszyscy członkowie domowego ogniska — każdy z różaniem w ręku i zmówili go pobożnie na głos u najświętszych stóp Marii. Niechaj go każdy ofiaruje wedle swej własnej intencji.

Jeżeli tak będziemy postępowali, możemy być pewni, że nie opuści nas nigdy Matka Boża i spełni nam wszystko, o co Ją Różaniem świętym prosić będziemy i błogosławić będzie na życie całe tym, którzy codziennie odmawiają Różaniec, tę tak piękną i rzewną w każdym słowie

modlitwę

A więc odmawiajcie wszyscy codziennie ten Różaniec, uczęszczajcie pilnie na nabożeństwo różańcowe, a przekonacie się, jaką on posiada moc niezwykłą i przecudowną.

Święta Marjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi.

Myśli liturgiczne.

Tabernakulum jest to mały namiot czyli przybytek umieszczony w środku ołtarza a służący wyłącznie do przechowywania Najśw. Eucharystji. Obowiązujące przepisy kościelne wymagają, by tabernakulum było ozdobnie wykonane, zewnątrz okryte materią białą lub koloru dostosowanego do uroczystości dnia, wewnątrz zaś wybite jedwabiem koloru białego, takiego bowiem koloru używa się do wszystkiego, co dotyczy Najśw. Sakramentu.

Tak kapłan jak i świeccy powinni przykładać przechodząc koło tabernakulum, gdzie znajduje się Najśw. Eucharystja. Na tabernakulum nie wol-

no stawiać nic prócz krzyża.

Przez wydanie takich przepisów Kościół chce zaznaczyć swą głęboką cześć dla Najśw. Sakramentu, która nigdy nie będzie za wielką. Tabernakulum nie jest istotną częścią ołtarza, bo w każdym kościele powinno ono się znajdować jedynie na wielkim ołtarzu.

Obecność Najśw. Sakramentu w tabernakulum na ołtarzu poznajemy po lampce, która powinna się palić dniem i nocą i dlatego też wieczną lampką się nazywa. Ta lampka powinna być przed środkiem ołtarza, aby wyglądała jak warta honorowa postawiona przy drzwiach pałacu Króla królów.

Kalendarzyk liturgiczny.

Tydzień dwudziestej niedzieli po Zesłaniu Ducha Świętego.

Niedziela, 7. 10 dwudziesta po Zesłaniu Ducha Św., Najśw. Marii Panny Różańcowej.

We wiekach średnich tak jak w starożytnym Rzymie, osoby możne nosiły na głowach wieńce z kwiatów, które z biegiem czasów zmieniły się w diademy złote zdobiące czoła królów. Wieńce te ofiarowywano osobom wybitnym tytułem wdzięczności.

Najśw. Marija Panna, Władczyni nieba i dusz, ma prawo do takich hołdów. Dlatego też Kościół daje poznać godność Marii jako Królowej Różańca św. i zachęca, byśmy jej jako córce Boga Ojca, Matce Boga Syna, Oblubienicy Ducha Św ofiarowali potrójny wieniec; trzy girlandy

z róż, których piękność wykazuje w nabożeństwie i daje im nazwę różańca. Aby przypomnieć i podkreślić, że zwycięstwo pod Lepantem, w niedzielę 7 października 1571 r., które zgłotło wrogię siły Islamu, grożące zalewem całej Europie, było odniesione dzięki odmawianiu różańca, święto Matki Boskiej Zwycięskiej zastąpiono przez uroczystość Najśw. Marii Panny Różańcowej.

Poniedziałek, 8. 10 Św. Brygidy wdowy.

Św. Brygida, z królewskiej rodziny (Szwecja) pochodziła, jako żona i matka wzorem była dla otoczenia, nabożeństwo do Męki Pańskiej, mąż jej wstąpił do Cystersów, a ona założyła zgromadzenie nowe (zmarła 23. 7. 1373 w Rzymie). Msza „Cognovi“, piękny ideał niewiasty przed-

stawia Lekcja ze św Pawła o wdowach.

Wtorek, 9. 10. Św. Dionizego i innych męczenników.

Dzisiaj obchodzi Kościół pamięć trzech osób, które jedno imię miały Dionizy Arcopagita, uczeń św. Pawła (lekcja), drugi Dionizy to biskup Paryża i męczennik, a trzeci Dionizy, domniemany autor kilku dzieł.

Środa, 10. 10. Dziękczynienie za zwycięstwo Chocimskie w r. 1621.

Dzisiaj Polska składa Bogu podziękowanie za zwycięstwo Chocimskie w r. 1621. Brewjarz osobny, reminiscencje z księgi Machabejskiej o wojach w obronie ojczyzny i świętych praw.

Czwartek, 11. 10. Macierzyństwa Najświętszej Marii Panny.

Święto ustanowione przez Piusa XI na pamiątkę 1500-letniego jubileuszu efeskiego soboru (431—1931). Msza „Ecce Virgo“ mówi o macierzyństwie NMP., kolekta ze Mszy roratnej. lekcja trafnie dostosowana do Najśw. Marii Panny; (graduał i introit ze St. Testamentu wzięte), ewangelja o zgubieniu 12-letniego Jezusa w świątyni.

Sobota, 13. 10. Św. Edwarda króla i wyznawcy.

„Św. Edward król, wnuk św. Edwarda króla i męczennika, gorliwy o królestwo Chrystusa, o religijne wychowanie poddanych, czciciel św. Jana Ewangelisty, jałmużnik, (zmarł 5. 1. 1066). Msza „Os iusti“, ideał ascety i działacza katolickiego.

Najmilsza książeczka modlitewna.

Miesiąc październik nosi nazwę miesiąca różańca św. i poświęcony jest czci Najświętszej Marii Panny, jako Matki Bożskiej Różańcowej. Kościół katolicki gorąco zaleca wiernym odmawianie różańca i przywiązuje wielkie znaczenie do modlitwy różańcowej. Również w Akcji Katolickiej różaniec odgrywa wielką rolę, a przez tak zwany „żywy różaniec“ i żywe róże — szczególnie żywe róże męczyzn — Kościół katolicki spodziewa się wpłynąć skutecznie na odnowienie i odrodzenie społeczeństwa.

To też również w rodzinach naszych ta forma modlitwy, jaką jest różaniec, winna być praktykowana, a nasi parafianie nie powinni także wstydzić się brać do ręki różańca, szczególnie w miesiącu październiku.

Słynny muzyk i kompozytor Krzysztof Gluck (zmarł 1787) napisał piękne myśli na temat modlitwy różańcowej, które poniżej przytaczamy.

„Może wybrałeś sobie, pisze Gluck, książeczkę modlitewną, z której nie jesteś całkowicie zadowolony — bo jest niewygodna, może za wielka i ciężka i nie da się włożyć do kieszeni? Znam książeczkę modlitewną, która wygodnie da się włożyć do każdej kieszonki. — A może w twojej książeczce modlitewnej nie znajdujesz modlitw takich, jakich pragniesz w różnych okolicznościach życia? Jest taka książeczka modlitewna, w której zawsze znajdziesz, czego szukasz, czego pragnie twoje serce. Nie masz może pieniędzy,

by zakupić książeczkę modlitewną droższą, znam książeczkę modlitewną tak tanią, iż napewno będziesz ją mógł kupić“.

„Chciałbyś może posiadać książeczkę modlitewną, która by ci służyła na długie lata i zawsze zadowolona? Znam ją taką: — Chciałbyś mieć książeczkę wygodną dla twoich starych ocz, z której mógłbyś się modlić bez nakładania okularów — a nawet gdy już zmierzch zapadnie? Znam taką. — Chcesz taką mieć książeczkę modlitewną, z której modląc się mógłbyś liczyć na niezawodne wysłuchanie? Znam taką książeczkę. i wiem, iż kto się z niej modli, nigdy napróżno. ale zawsze uprosi, czego pragnie“.

„Chciałbyś posiadać książeczkę modlitewną, której mógłbyś użyć nawet w ostatniej godzinie życia? Znam taką — i powiem ci, że gdy nawet ręce twoje zdrętwieją, utrzymać zdołasz tę kochaną książeczkę — co wlece — ta dziwna, nieoceniona książeczka w trumnie będzie ci towarzyszyła — z nią pójdiesz odważnie i bezpiecznie przed oblicze Najwyższego Sędziego“.

„Jakaż to przedziwna, cudowna książeczka modlitewna? Tę książeczkę jest mój różaniec“.

Rozpowszechniajcie Tygodnik Kościelny

Wierni a intencje mszalne.

Nie można zaprzeczyć temu, że lud chrześcijański zapomina w ostatnich latach o tem, jak wielu korzyści duchowych pozabawia się przez to, że okazuje tak mało zainteresowania dla Mszy świętej, czego dowodem jest smutny fakt, że wierni nie dają na Mszę.

Zwrócić uwagę wiernych na to ważne zagadnienie, oto cel niniejszego artykułu.

Zwyczaj dawania kapłanom na Mszę świętą spotykamy już w pierwszych wiekach chrześcijaństwa.

Gdy członkowie kleru i zwykli wierni tworzyli dopiero nieliczne gminy, byli bardzo radzi, że mogli mieć codziennie chociaż jedną Mszę świętą w każdym kościele. Taka Msza święta bywała naturalnie odprawiana na intencję wszystkich wiernych bez różnicy. I już wtedy obecni uczestniczyli w ofierze Mszy świętej przez swe jałmużny, składane publicznie, jedni bowiem ofiarowali chleb i wino, konieczne jako materja Mszy św., inni natomiast składali różne inne dary, które później rozdzielano pomiędzy kler i ubogich. Z czasem jednak, gdy

z wzrostem liczby wiernych, wzrosła też liczba kapłanów, jedna Msza św. codzienna w pojedynczych kościołach już nie mogła zadość uczynić pobożności iudu. Niemożliwem się stało również i to, by wszyscy wierni składali swe ofiary na każdą Mszę świętą. Chrześcijanie wzięli tedy kolejno na siebie ten zaszczytny ciężar i wtedy naturalnie zrodziło się w nich pragnienie, by Msze św., na których odprawienie składali jałmużnę, były aplikowane szczególnie na intencję ofiarodawców.

Wypada zaznaczyć, że ofiary wiernych nie były uważane za składki dobrowolne, ale za obowiązkowe daniny i to już od początku V wieku pod koniec VI w. w niektórych miejscach o tem zapomniano, wtedy sobory przypominały chrześcijanom o tym obowiązku, jako nałożonym przez samego Boga.

Jak już zaznaczyliśmy, ofiary te były dwojakiego rodzaju, chleb i wino składano w chwili ofiarowania, imie zaś i to najróżnorodniejsze (obejmujące wszystko, co mogło być konieczne lub pożyteczne kapłanom) — nietylko przynoszono do kościoła, przed Mszą albo przynajmniej przed Ewangelią,

ale zanoszono je również do domu biskupom i kapłanom na utrzymanie całego kleru.

W najodleglejszej starożytności chrześcijańskiej była we wszystkich kościołach skarbona, do której wierni składali pieniądze, rozdawane później jako jałmużna ubogim, chorym, wdowom, sierotom, pielgrzymom, więźniom, a także — jak nam o tem mówi św. Justyn — służom ołtarza. Z biegiem czasu zrodził się dzisiejszy zwyczaj ofiarowywania pieniędzy pojedynczym kapłanom, by odprawiali Mszę św. na intencję ofiarodawcy: spotykamy ten zwyczaj tu i owdzie już w VIII wieku, a rozpowszechnił się on najwięcej w wieku XII. Msze fundacyjne spotykamy już od IX. wieku.

Kościół święty nietylko nie znalazł w pobożnym zwyczaju nic niestosownego, ale owszem zaaprobował go, regulując go przepisami i przeszkadzając wszelkim nadużyciom. Gdy potem nowatorzy protestancy, a jeszcze później poplecznicy pseudosoboru w Pistoii zganili Święte Jałmużny, Rzym ich potępił, a ich nauka została ogłoszona jako fałszywa, zuchwała, niebezpieczna i niesprawiedliwa w stosunku do Kościoła Świętego i jej ministrów.

Dziś wszyscy pójdziemy na akademję i przedstawienie K. S. M. Ż. „Promyk“!

„Ave Maria“ z opery „Trubadur“.

Pewien muzyk z opery państwowej w Berlinie spotkał kapłana na ulicy i prosił, aby się pomodlił za śmiertelnie chorego kolegę, który był protestantem. Kapłan przyrzekł. Po 3 tygodniach muzyk opowiadał kapłanowi:

— „Byłem wczoraj przy grobie mego kolegi. Leżał w szpitalu SS. Dominikanek. O godz. 10 przed południem pożegnał się z matką i siostrą. Następnie osunął się na łóżko swoje,

już nie mówiąc ani słowa. O godz. 12-ej zadźwięczał głos sygnaturki. Wtedy chory się przebudził, podniósł obie ręce do góry, jak gdyby chciał pociągnąć za linę sygnaturki, i obiema rękami rzekomo ciągnął za linę, śpiewając zarazem dobitnym głosem „Ave Maria“ („Zdrowaś, Maryjo“) z opery „Trubadur“. Po wyspiewaniu całego „Ave Maria“ już nieżywy osunął się na poduszki“.

15-lecie K. S. M. Ż. „Promyk“.

15 lat mija od chwili, kiedy zorganizowana nasza młodzież żeńska skupiła się, podała sobie silostrzane dłonie, aby razem przy wspólnej pomocy rozwijać w sobie te cnoty, które najdoskonalej i najpełniej posiada Matka Boża. Celem stowarzyszenia, prócz tego, to wychowanie na dobre Polki, pielęgnowanie zdrowia, oświaty przez referaty, pielęgnowanie godziwej rozrywki. Obecnie gromadzi stowarzyszenie młodzież wszystkich stanów rozumiejąc, że na wszystkich ciąży obowiązek pracy dla Boga i Ojczyzny. **By pokazać owoce swej 15-letniej pracy, stowarzyszenie organizuje piękną uroczystość, w niedzielę, dnia 7 października. Protoktorat nad tą uroczystością objął Przewielebny Ks. Prob. Skonieczny. W dniu tym o godz. 8-mej odprawi się Msza św., a druchny wszystkie zgromadzone pod sztandarem przystąpią do Komunii św. O godz. 11,30 odbędzie się w salce parafialnej uroczysta akademja;**

o godz. 15,00 zawody międzystowarzyszeniowe w siatkówkę na boisku szkoły św. Trójcy. Wieczorem zaś o godz. 19,00 stowarzyszenie odegra w Domu Katolickim na Wilczaku sztukę p. Gąsiorowskiej pt.: „Życie“.

Prosimy gorąco o poparcie i wzięcie jak najliczniejszego udziału w naszej uroczystości.

Geny biletów wieczorem na przedstawienie: 0,99 zł; 0,75 i 0,49 zł.

Program akademji:

- 1) Zagajenie,
- 2) Śpiew: Pieśń Hołdu,
- 3) Wybór prezydium,
- 4) Przemówienie Ks. Protektora,
- 5) Deklamacja: Do was młodzi,
- 6) Sprawozdanie z 15-letniej działalności
- 7) Deklamacja: „15-lecie“.
- 8) Rozdanie dyplomów.
- 9) Zakończenie: Pieśń: „Hej do apelu“.

Z pielgrzymki na Kalwarię do Ujścia.

Staramiemy Bydgoskiego Okręgu Kat. Stow. Kobiet urządzono w niedzielę, dnia 23 września br. pielgrzymkę na Kalwarię ujską pod przewodnictwem ks. prof. Hamelta i ks. Dekowskiego. Pielgrzymkę powitał w Ujściu w serdecznych słowach ks. prob. Dudziński, poczem podał nam program uroczystości i warunki, jakie należy wypełnić celem uzyskania odpustu jubileuszowego. Po wysłuchaniu Mszy św., podczas której pamiętki przystąpiły do Komunii św., udałyśmy się na posiłek. O godz. 13,30 zebrałyśmy się w kościele parafialnym, by wspólnie odprawić drogę krzyżową na Kalwarię i procesję jubileuszową. Po krótkiej przerwie zebrałyśmy się powtórnie przed kościołem, celem zwiedzenia kaplic. Wiel. ks. prob. Dudziński, proboszcz tamtejszej parafii objaśnił nam, że przed mniejwięcej 40 laty wybudował Kalwarię ujską sp. ks. dziekan Renkawitz, ówczesny proboszcz tamtejszej parafii (dawniejszy wikariusz parafii farniej w Bydgoszczy) kosztem zebranych składek. Miejsce, na którym wybudowano kalwarię, było ogrodem proboszczowskim i pokryte było dzikim zaroślem. Bardzo dużo pracy kosztowało utworzenie dróg na pagórku, jakie tam dziś widzimy. 14 sta-

cyj drogi krzyżowej urządzono w wybudowanych kaplicach i grotach. Groty wybudowano z polnych kamieni. Ściany kaplic są ozdoblone jedynie tłuczonem kolorowem szkłem i całość przedstawia się bardzo imponująco. Kalwarię zdobią także wspomniane figury jak figura Matki Boskiej Niepokal. Poczętej, przed którą odprawia się nabożeństwo majowe oraz figura św. Franciszka nad grobem sp. ks. dziekana Franciszka Renkawitza.

Po zwiedzeniu Kalwarii i miasta wyruszyliśmy autobusami o godz 18 do Bydgoszczy.

Ogólny widok Kalwarii ujskiej wywarł na nas głębokie wrażenie i nie wyjdzie nam prędko z pamięci.

Salomea Felczykowska, sekr. okręgowa.

Stow. Służby Żeńskiej pod wezwaniem Św. Zyty.

Na zew. Stolicy Apostolskiej, aby w szeregach Akcji Katolickiej nie zabrakło nikogo, stały też i ciche pracownice domowe.

Przed 10 laty zawiązały one stowarzyszenie pod opieką swej patronki św. Zyty.

Mimo ciężkich obowiązków codziennych zrzeszone znajdują zawsze czas wolny. by stawić się na zebranie miesięczne. Wiedzą one, że zebranie to nietylko umilenie chwil wolnych po znojem pracy, ale możliwość usłyszenia pouczających referatów, wygłaszanych bądź to przez księdza patrona bądź też przez zaproszone prelegentki.

Stowarzyszenie dba nietylko o korzyści duchowe i umysłowe swych członkiń, ale urządza także kursy praktyczne, których celem jest fachowe szkolenie członkiń.

Stowarzyszenie posiada własny lokal przy ul. Śniadeckich 34. Mieści się tam biuro strażek oraz schronisko, gdzie dziewczęta chwilowo pozbawione pracy za minimalną opłatą znajdują opiekę i pomieszczenie.

Jak widzimy, przynależność do Stowarzyszenia Służby Żeńskiej pod wezwaniem Świętej Zyty daje korzyści zarówno moralne jak i materialne i dlatego zrzeszenie zasługuje na jak największe poparcie ze strony ogółu pracownic domowych.

Zebrania odbywają się w drugą niedzielę miesiąca o godz. 17-tej w salce parafialnej przy kościele Najśw. Serca Pana Jezusa przy Placu Piastowskim 5.

Zachęcamy gorąco wszystkie pracownice domowe jeszcze niezrzeszone do wstąpienia do tej pożytecznej organizacji.

Pokój i Dobro!

Porządek rekolekcyj dla III Zakonu.

Rekolekcje dla III. Zakonu rozpoczną się w środę 10 bm. o godz. 7 wieczorem w naszym kościele, a zakończą się w niedzielę, 14 bm. o godz. 7-mej na Mszy św. z wystawieniem Najśw. Sakramentu. Nauki odbywać się będą codziennie o godz. 6 i wieczorem o godz. 7. W czwartek, 11 bm. i w piątek, 12 bm. o godz. 3,30 odbędzie się jubileuszowa procesja. W piątek słuchanie spowiedzi św. rano od godz. 6 i po południu od godz. 6-tej. W sobotę pierwsza wspólna Komunia św. na Mszy św. o godz. 8,30. Msza ta odprawi się na intencję srebrnego jubileuszu 9 tercjarzy i tercjarek.

Druga wspólna Komunia św. odbędzie się w niedzielę, na Mszy św. o godz. 6,45. Nauki rekolekcyjne wygłosi O. Kapistran, gwardjan ojców Franciszkanów z Pakości. Wszyscy tercjarze zobowiązani są do wzięcia udziału w tych pobożnych ćwiczeniach duchownych.

Ks. Dyrektor.

Kat. Tow. Robotników Polskich.

Miesięczne zebranie Kat. Tow. Rob. Polskich przy kościele św. Trójcy odbyło się w niedzielę dnia 23 września br. O godzinie 16,30 zagał zebranie prezes drh. Baum pochwaleniem Pana Boga. Po odśpiewaniu jednej zwrotki „My chcemy Boga“ przystąpiono do porządku obrad.

Referat wygłosił wicepatron ks. Boberzych, deklamowali: członkinie K. S. M. Ż. „Promyk“, ministrant Janek Patajszczak i wychowanka drha Morka.

W domieszczeniach Zarządu zakomunikował prezes drh. Baum zebrany, że dnia

13 października br. jest wspólna spowiedź a 14-go Komunja św.

Po wyczerpaniu porządku obrad odśpiewano jedną zwrotkę „Wszystkie nasze dzienne sprawy“, pochwaleniem Pana Boga przez drh. Baum zamknął zebranie.

Pod adresem naszej młodzieży męskiej

W ubiegłą niedzielę, odprawiła parafia nasza po raz wtóry odpust jubileuszowy przy licznych udziałach wiernych bardzo uroczysto. Wśród śpiewu pieśni kościelnych posuwała się bardzo długa procesja do wyznaczonych kościołów.

Jednakże jedną ujemną stroną musimy tu podkreślić: W procesji nie widzieliśmy prawie młodzieży męskiej. K. S. M. M. „Gwiazda“ nie stawilo nawet całego pocztu sztandarowego do pochodu. Jest to smutny objaw! Czyżby rodzice nie mieli tyle wpływu na swoich synów, żeby ich spowodować do udziału w uroczystej procesji jubileuszowej?

Wogóle zachowanie się naszej młodzieży pod względem religijnym pozostawia dużo do życzenia. Poważni parafianie przychodzą do nas księży ze skargami na nieodpowiednie zachowanie się młodzieży. Weźmy tylko jeden przykład:

W poniedziałek ubiegły o godz. 7 wieczorem rozpoczęło się październikowe nabożeństwo różańcowe. Zgadnij, miły czytelniku, gdzie w tym czasie znajdowała się pewna część naszej młodzieży — na trotuarach, na narożniku przed kioskiem z papierosami w ustach głośno rozmawiając, śmiejąc się i hałasując ku zgorszeniu licznych pobożnych parafian. Możemy tych młodzieńców nazwać po nazwisku. Apelujemy zatem nie do tej młodzieży bez czi, wiary i wstydu w oczach, ale do ich rodziców, aby ukrócili swawolę łobuzerską wyrostków. Z wielkim bólem serca piszemy o wybrzykach wzmiankowanej młodzieży i mamy nadzieję, że czynimy to ostatni raz.

Kat. Stow. Kobiet „Jutrzenka“.

Zebranie miesięczne z referatem ks. Borzycha, odbędzie się dziś, w niedzielę 7. 10, po nieszporych w salce parafjalnej. Udział członkini konieczny, goście mile widziani.

Kat. Koło Abstynentów.

Zebranie miesięczne z wykładem odbędzie się w środę, 10. bm. w ognisku parafjalnym o godz. 18-tej.

Obecność wszystkich członków konieczna. goście mile widziani. Na porządku obrad poza referatem będzie sprawa zbiórki ulicznej w dniu 14. 10. br.

Zebranie zarządu w poniedziałek, o godzinie 18 w biurze parafjalnym.

Stow. Św. Dzieciństwa Jezus.

Zebranie Stow. Św. Dzieciństwa Jezus chłopców i dziewcząt odbędzie się we wtorek, 9 bm. po nabożeństwie różańcowym dla dzieci w kościele.

Koło ministrantów.

Zebranie miesięczne Koła Ministrantów odbędzie się we wtorek, 9. 10 po różańcu dla dzieci w Ognisku Parafjalnym.

Stow. Pań Pracujących w Handlu i Konfekcji.

Zebranie zarządu w poniedziałek, dnia 8 bm. po nabożeństwie różańcowym.

Konferencja Męska Św. Wincentego a Paulo.

Zebranie ogólne Konferencji odbędzie się w środę, dnia 10 października br. o godzinie 7,45 wieczorem po nabożeństwie różańcowym w salce parafjalnej.

Na porządku obrad zajmujący referat Wielebnego Księdza Rólskiego z parafji Najśw. Serca Pana Jezusa oraz piękne deklamacje, które wygłoszą dzieci naszych członków.

Ze względu na ważność obrad prosimy gorąco Szan. Członków o liczne przybycie. Sympatycy mile widziani.

Zarząd Konferencji.

STRAŻ HONOROWA.

Zebranie prywatne Straży Honorowej odbędzie się we wtorek, dnia 9 października o godz. 16 w salce parafjalnej.

Zarząd.

Ogłoszenia Parafjalne.

Przez cały miesiąc październik odprawi się nabożeństwo różańcowe ku czci Najśw. Marji Panny w niedzielę po nieszporych, a w dni powszednie dla starszych o godz. 19-tej, a dla dzieci szkolnych o godz. 17,30 z wyjątkiem każdej soboty.

Zebrania bractw i towarzystw

7. 10. Niedziela.

Zywy Róż. Ojców. Na sumie asystuje r. 18.

Zywy Róż. Matek. Zebranie o godz. 15.

8. 10. Poniedziałek.

Sekcja Dobroczynności. Zebranie miesięczne po różańcu.

Stow. Pań Prac. w Handlu i Konfekcji. Zebranie zarządu po nabożeństwie róż.

9. 10. Wtorek.

Straż Honorowa. Zebranie prywatne o godzinie 18 w salce parafjalnej.

13. 10. Sobota.

Zywy Róż. Młodzieńców. Spowiedź miesięczna, nazajutrz wspólna Komunja św. pod sztandarem.

14. 10. Niedziela.

Zywy Róż. Ojców. Na sumie asystuje r. 19.

Zywy Róż. Młodzieńców. Zebr. o godz. 15.

K. S. M. Z. „PROMYK“.

8. 10. Poniedziałek.

Zbiórka zastępu III oddz. st. i IV oddz. mł. po nabożeństwie różańcowym.

9. 10. Wtorek.

Zbiórka zastępu II i V oddz. st. po nabożeństwie różańcowym.

10. 10. Środa.

Zebranie urozmaicone oddz. mł. i zbiórka zastępu I oddz. st., I oddz. mł. po nabożeństwie różańcowym.

11. 10. Czwartek.

Zbiórka zastępu II oddz. mł. po nabożeństwie różańcowym.

12. 10. Piątek.

Zbiórka zastępu IV oddz. st. po nabożeństwie różańcu i lekka śpiewu w ognisku.

Porządek nabożeństw.

7. 10. XX. Niedziela po Ziel. Świątkach. Najśw. Marji Panny Różańcowej.

Evangelja św. u św. Łukasza 1, 26—38.

Godz. 6,15 Msza św. czytana.

Godz. 7,00 Msza św. czytana z kazaniem i śpiewaniem godzinek.

Godz. 8,00 Msza św. czytana.

Godz. 9,00 Msza św. śpiewana z kazaniem dla dzieci.

Godz. 10,15 Suma z kazaniem i procesją.

Godz. 12,00 Msza św. czytana.

Godz. 14,00 Chrzty i wywody.

Godz. 15,30 Nieszpory z różańcem.

W dni powszednie Msze św. o godz. 6,15, 7,00, 7,45 i 8,30.

Wywody i chrzty codziennie o godzinie 8, (zgłosić się w zakrystji).

Okazja do spowiedzi św. codziennie od godziny 6,30.

9. 10. Wtorek.

Godz. 7,00 Wotywa z kazaniem i procesją.

Godz. 7,00 Wotywa do św. Antoniego.

11. 10. Czwartek.

Godz. 8,30 Msza św. z wystawieniem Najśw. Sakramentu i procesją.

13. 10. Sobota.

Godz. 7,45 Wotywa z litanją do Matki B.

Godz. 17—19 i od godz. 20 Słuchanie spowiedzi św.

14. 10. XXI. Niedziela po Ziel. Świątkach Porządek nabożeństw jak zwykle.

OFIARY.

P. Grochowska ofiarowała komżę z przęknie haftowaną koronką.

P. Grabowska ofiarowała na świece do ołtarza M. B. 3 zł., na kwiaty 2 zł.

Ofiarodawcom serdeczne „Bóg zapłać!“

Komunalna Kasa Oszczędności miasta Bydgoszczy

Jagiellońska 4, Telefon nr. 20-06, 20-07

przyjmuje wkłady począwszy od 1 złotego

i oprocentowuje:

wkłady za wypowiedzeniem dziennym: 3 ³/₄ 0/0

wkłady za wypowiedzeniem miesięcznym: 4 ¹/₉ 0/0

wkłady za wypowiedzeniem kwartalnym: 5 ⁰/₀

wkłady za wypowiedzeniem półrocznym: 5 ¹/₂ 0/0

Wkłady są wolne od podatku od Kapitałów od rent.

Dla drobnych oszczędności wydaje Kasa
s k a r b o n k i d o m o w e .

Za wszelkie zobowiązania Kasy odpowiada miasto całym swym majątkiem.